

min Person forvare mig imod de Udtalelser, der ere komne frem om, at man her stemmer om Kjøbenhavns Befæstning; naar jeg stemmer for Forslaget, stemmer jeg ikke for Kjøbenhavns Befæstning, som jeg er en Modstander af; men den Sag vil jeg overveie, naar den foreligger. Jeg tror, at den nævnte Maade at motivere sin Afstemning paa er mindre heldig, thi man skal kun se paa, hvad der foreligger, og uagtet jeg paa mange Punkter kunde ønske Forslaget anderledes, er det dog ikke helt ubrugeligt; jeg tror, at det kan bruges, og vi have jo aarlige Rigsdage; komme vi til den Erkjendelse, at der er Mangler, kunne disse jo ændres. Jeg stemmer for Forslaget, som det nu foreligger og ikke for det sidste Ord eller for Kjøbenhavns Befæstning. Det kan vistnok ikke ombisputeres, at det foreliggende Forslag er finantzielt billigere end den nugældende Hæverordning, det har jeg ikke hørt et eneste Medlem benegte. Jeg stemte igaar for forrædede Udgifter til Søforvaret, ikke fordi jeg tror paa, at Flaaden nogenstunde vil komme til at udrette det Vidunderlige, men jeg tror, at det er en væsentlig Del af vort Forsvar, og navnlig, naar vi skulle forsvare alle Landets Dele, er Flaaden en væsentlig Betingelse for at vedligeholde Samfærdselen mellem de forskjellige Provinser, efter som de ere adskilte ved Vand. Jeg stemte altsaa ikke for Loven, fordi jeg tror, at Flaaden vil blive Hovedvaabnet; thi vi maa nødvendigvis have en Hær; jeg er heller ikke blind for, at Flaaden vil blive et meget dyrt Vaaben, idet det Underlag, der følger med Flaaden, er meget kostbart og meget forgængeligt; Skibe gaa i kort Tid af Mode eller blive ubrugbare, og man maa da have nyt Materiale, Landhæren staa derimod paa den faste Jord. Man kan sige, at der ligger Befæstninger bagved, men man kan bruge en Hær uden Fæstninger, men ikke en Flaade uden Skibe, dette tror jeg, vilde være meningsløst. De Herrer, som have stemt for Forslaget, maa være sig bevidst, at der upaatvivelig vil komme Fordringer om Udvidelsen af Materiellet, skjøndt det ganske vist staa i Lovgivningsmagtens Haand at sige, hvor langt den vil gaa. Det har jeg været mig bevidst, og naar jeg gaar med til en Forhøielse af Udgifterne til Søforvaret, følger der konsekvent deraf, at jeg, som ikke ønsker altså store Udgifter til Forsvarsvæsenet, maa gaa med, naar der tilbydes Medsættelser til Landforvaret. Dertil kommer jo, at man letter de personlige Byrder navnlig med Hensyn til Indkaldelserne. Det er udtalt af en enkelt Rader, at de senere Indkaldelser ikke have saa meget at sige, navnlig i Sammenligning med Garnisons- eller Vintertjenesten. Det, tror jeg, er en stor Illusion. Enhver, der har været Soldat, ja vi kunne tage hele Befolkningen, vil vistnok være enig i, at de senere Indkaldelser ere de mest byrdefulde baade for den Enkelte og for hele Samfundet, idet de

Bærnepligtige i en ældre Alder maa rejse bort fra Familie og Eiendom. Jeg stemmer altsaa for Forslaget, fordi det letter de finantzielle og de personlige Byrder; naar det kommer tilbage til os fra det andet Thing med det sidste Ord, vil jeg tage under Overveielse, hvad jeg til den Tid vil gjøre; jeg vil da mulig stemme mod det, det kommer an paa, hvorledes det ser ud, naar det kommer. — Jeg har udtalt, at der var enkelte Punkter i Forslaget, jeg havde Betænkelighed ved, og jeg vil helst aabent udtale, hvad det er for Punkter. Jeg gaar gjerne med til Besparelser, men jeg kan ikke skule, at det Antal af Liniebatailloner, man opstiller, maaste er lille nok, naar vi skulle tænke os en Kamp med f. Ex. et Armetorps fra vor Nabostat Lydsland. Det ærede Medlem fra Sorø (Alberti) troste mig Noget, idet han sagde, at den tidligere Krigsminister Raasbøff har sagt, at vi kunne forsvare Sjælland med 20 Batailloner. Det ærede Medlem bestyrkede mig derved i at stemme for Forslaget, og jeg havde troet, at det ærede Medlem selv vilde have gjort det, thi det er dog meget, naar vi kunne aflaa et Angreb paa Sjælland med 20 Batailloner. Den ærede Krigsminister er ikke vis paa, at han med 30 Batailloner kan aflaa et Angreb, men jeg støtter mig der til det ærede Medlem for Sorø Amts 2det Valgkreds. (Berg: Guff paa Sylland!) Ja, men vi have jo mange Forstærkningsbatailloner, som ogsaa skulle udrette Noget; vi kunne jo sende nogle af Liniebataillonerne til Sylland og sætte nogle Forstærkningsbatailloner istedetfor paa Sjælland. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds holder jo saa meget af Forstærkning, jeg glæder mig nu ved, at Landstormen er gaaet ud. (Afbrydelse af Berg.) Ja, jeg er bange for Landstormen. Derimod glæder det mig, at vi have indfrænkhet Kavalleriet. (Afbrydelse af Berg.) Ja, det er en anden Sag, saa kommer jeg til at stemme mod Loven, dersom det ærede Medlem ikke vil holde det. Jeg tror ikke, at Kavalleriet efter vore strategiske Forhold vil faae synderlig Betydning. Efter Udviklingen af Relegravæsenet er jeg temmelig vis paa, at det bliver Infanteriet, Artilleriet og Flaaden, der komme til at spille den væsentligste Rolle med Hensyn til Forsvaret. — Det 2det Punkt, som jeg har nogen Betænkelighed ved, er, at ved sidste Afstemning ved 2den Behandling var Flertallet enigt om, at det aldeles skulde overlades til Ministeren, hvorledes Garnisoneringsforholdene skulle ordnes. Der blev først forkastet et Forslag, som var opstillet af et Mindretal i Udvalget, som gik ud paa, at der skulde garnisonere visse Tropper i Sylland. Efter at det var forkastet, forelaa der et Forslag, som gik ud paa, at Garnisonsforholdene skulde ordnes ved Lov, hvorefter man kunde tænke sig, at man blev ved den nu bestaaende Ordning, indtil Rigsdagen enedes om at flytte Garnisonerne